

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanpakken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/ aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A, zorgverzekeraar van X, voetganger

en

Partij B, WAM-verzekeraar van de (elektrische) scooter bestuurd door Y.

Feitelijke gegevens

Op 23 december 2021 liep de voetganger volgens het PV met zijn partner omstreeks 22:35 uur op het fietspad aan de Dinkelweg te Hoorn. De bestuurder van een elektrische scooter reed eveneens over het fietspad aan de Dinkelweg, komende uit de richting van IJsselweg en reed in de richting van de Maasweg. De scooterrijder zag de voetganger over het hoofd en heeft de voetganger aan de achterzijde aangereden. Door de aanrijding heeft de voetganger fors letsel opgelopen. Ten tijde van de aanrijding was het donker en regenachtig weer.

Deze foto is afkomstig van Google Maps

Stellingname van partijen

Partij A stelt dat de voetganger samen met zijn partner over het trottoir liep ten tijde van de aanrijding. Partij A merkt nog op dat in het PV staat vermeld dat de voetganger op het fietspad liep. De voetganger verklaart achteraf juist dat hij op het trottoir liep. Ook de partner verklaart dat ze daar liep, maar kan zich niet meer met zekerheid herinneren of haar man dat ook deed. Partij A stelt dat de scooter op de rijbaan had moeten rijden in plaats van op het fietspad. Ook uit het PV volgt dat de scooter op het fietspad reed. Wel werd nog gewezen op de omstandigheid dat de bestuurder te kennen heeft gegeven dat het zicht werd belemmerd vanwege regen op het vizier van zijn helm. Partij A stelt dat partij B 100% aansprakelijk is. Een beroep op overmacht heeft volgens partij A geen kans van slagen en verwijst ter onderbouwing daarvan op twee uitspraken: Hof Amsterdam (Hof Amsterdam 21 februari 2002, ECLI:NL:GHAMS:2002:AK4646, r.o. 4.4

VR2002/220) en Hof Arnhem-Leeuwarden 20 januari 2015, ECLI:NL:GHARL:2015:335, JA2015,44). Voorts betoogt partij A dat de voetganger geen verkeersfout heeft gemaakt, hetgeen volgens partij A wel het geval is bij de scooterrijder vanwege het rijden op het fietspad met een beregend vizier.

Partij B erkent dat er geen sprake is van overmacht zoals primair werd betoogd. Partij B concludeert dat het in essentie nog gaat om de toepassing van art. 3 van het convenant, of er in dit geval sprake is van eigen schuld van de voetganger. Partij B stelt zich op het standpunt dat sprake is van eigen schuld vanwege lopen op het fietspad en baseert dit op het proces-verbaal.

Voorts is de lezing van de verzekerde van partij B dat hij op het fietspad reed ook niet door de voetganger betwist. Ook is er geen reden om aan te nemen waarom de scooterrijder het fietspad niet zou hebben gevolgd. De omstandigheid dat hij minder goed zicht had acht partij B minder relevant. Tevens had de partner van de voetganger aangegeven iets te zijn uitgeweken en ook niet meer weet of haar man op het trottoir liep dan wel op het fietspad. Het feitencomplex geeft voor partij B voldoende aanleiding om enige mate van eigen schuld aan te nemen.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk het geschil in behandeling te nemen.

Nu niet in geschil is of sprake is van overmacht gaat de commissie voorbij aan de door partij A genoemde uitspraken. De commissie overweegt dat de scooter op het fietspad reed en daarmee op de verkeerde plaats op de weg. Ter plaatse stond het verkeersbord verplicht fietspad en daarom had de scooter daar niet op het fietspad mogen rijden. De commissie overweegt dat uit de beschermingsregel van art. 185 WVV voortvloeit dat scooters in beginsel niet op het fietspad mogen rijden tenzij is aangegeven dat ze daar wel mogen rijden.

De slechte zichtbaarheid van de voetganger(s) en het feit dat ze daar zonder verlichting liepen ziet de commissie niet als een fout van de voetganger en wijst nog op uitspraak 22 GRZ 04 waarin de commissie reeds eerder heeft geconcludeerd dat het enkele feit dat een voetganger donkere kleding draagt of geen verlichting voert geen verkeersovertreding oplevert.

De commissie overweegt dat men op een fietspad wel voetgangers kan verwachten en dat voetgangers daar mogen lopen. De bestuurder van de scooter had er derhalve rekening mee moeten houden dat andere verkeersdeelnemers van het fietspad gebruik maakten.

De commissie overweegt dat het ten tijde van het ongeval donker was en het hard regende. Uit de stukken blijkt dat hierdoor het vizier van de helm beregend was, hetgeen het zicht belemmerde. Van de scooter mag anticipatie op de verkeersomstandigheden worden verwacht. De snelheid van de scooter was aldus de bestuurder 35 km per uur ten tijde van het verkeersongeval. Hiermee wordt de ter plaatse geldende maximumsnelheid overschreden. Nergens blijkt uit dat gelet op de weersomstandigheden en het beperkte zicht, de bestuurder zijn snelheid hieraan heeft aangepast.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B gehouden is 100% van de schade te vergoeden aan partij A.

Aldus beslist op 31 augustus 2023 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. drs. N.J.E.G. Cremers en mr. H.C. van der Plas, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris